TREI CENTIMETRI DE MISTER

La prima vedere, această descoperire n-avea nimic extraordinar: un fel de rimă minusculă, roză şi vioaie, găsită pe malurile rîpoase ale rîului Tamrazinho, afluentul lui Rio Negro, din inima junglei amazoniene. Însă dr. Peter Henderson, fericitul descoperitor al „drăciei", şi-a pus imediat nişte întrebări. Şi, foarte curînd, şi-a dat seama că această „nadă de peşti", era de fapt chiar... un peşte. Însă un peşte original, fără ochi şi solzi şi — mai bizar — părea foarte în largul lui, în afara apei. Întors în Anglia, Henderson face cercetări: animalul era total necunoscut specialiştilor. O altă expediţie în aceleaşi locuri a permis recoltarea mai multor indivizi din misterioasa specie. Locuinţa acestora pare a fi sub frunzele căzute pe ripele apelor curgătoare, la minimum 70 cm de nivelul apei. Este drept că ichtiologii cunosc cîţiva peşti capabili să trăiască în afara apei, precum acele fosile vii, numite gobiile păşitoare, care se deplasează „mergînd" pe aripioarele lor ventrale cum ar umbla în coate, semănînd cu primele vertebrate ce s-au aventurat în afara oceanului, în urmă cu milioane de ani. Dar gobiile ca şi dipneustrele au nevoie să se întoarcă în mediul lichid spre a putea respira, pe cînd noul venit — n-are încă nume — pare că nu simte această necesitate: cufundat în apă spre a vedea cum se orientează fără văz, animalul caută imediat să iasă din lichid. „Mustăţile" sale par a indica o rudenie cu peştele-pisică, lucru afirmat de Paulo Pietri, de la Institutul piscicol al Braziliei, care a propus clasarea lui în familia Pygideelor, ceea ce i-ar desemna drept rude numai animale cavernicole şi parazite. Coloraţia sa roşu-aprins s-ar datora unui sînge bogat în oxigen. Rămân să fie elucidate modul său de reproducere, de alimentaţie ca şi fiziologia acestui misterios animal care, deocamdată, nedumereşte pe savanţi.

V. COSTIN

Cutia de viteze „lichidă"

În decembrie trecut concernul de automobile american „Crysler" a semnat cu fizicianul Frank Filisco un contract pentru folosirea în sistemul de transmisie a unui lichid de un tip principial nou. Acest cercetător a experimentat timp de doi ani la Universitatea din Michigan aşa numitele lichide electroreologice. Aceste amestecuri neobişnuite, compuse din lichid dielectric şi substanţă solidă (de exemplu gaz lampant şi praf de sticlă sau grăunţe de amidon de porumb), posedă o însuşire unică: într-un cîmp electric volumul lor se măreşte, ele parcă „se umflă", „se îngroaşă", sau se măreşte densitatea lor dacă se află într-un vas închis.

Mecanismul fenomenului nu este deocamdată cunoscut pînă la capăt. După toate probabilităţile, în cîmpul electric particulele solide se încarcă şi se unesc unele cu altele la fel ca şi pilitura de fier cînd o apropii de un magnet. Nu este exclus ca şi însuşirile hidrodinamice ale lichidului, de exemplu, consistenţa acestuia să joace un anumit rol. Totuşi, folosirea practică a fenomenului în general pentru transmiterea rotirii a fost pînă în prezent îngreunată de necesitatea de a avea un echipament electric foarte precis, care să creeze o încărcătură de puterea necesară exact în momentul necesar. În afară de aceasta, amestecurile electroreologice conţineau de obicei întotdeauna puţină apă, care se evapora rapid în cîmpul electric.

Meritul lui F. Filisco, scrie revista „Discover", constă în rezolvarea ambelor probleme. „Lucrul cel mai important este alegerea componentelor amestecului — spune el. De regulă, acestea sînt substanţele cele mai obişnuite". Cel mai reuşit amestec al lui este compus din ulei mineral şi silicat de aluminiu, un mineral foarte ieftin şi foarte răspîndit. Cercetătorul a elaborat, de asemenea, un sistem de alimentare electrică pe baza unei baterii şi a unei microscheme care pune şi scoate din funcţiune o sarcină de o mie de volţi în cîteva miimi de secundă.

Noua cutie de viteză a lui „Crysler" va fi compusă din doi cilindri, montaţi unul în interiorul celuilalt, cu lichidul lui Filisco între altele. În timpul învîrtirii cilindrului exterior, de exemplu, mişcarea se transmite prin intermediul lichidului de la motor la cilindrul interior, legat de roţile automobilului. Cu cît sarcina pe cilindrul exterior va fi mai mare cu atît mai „vîrtos" va fi lichidul, deci va creşte numărul de turaţii ale transmisiei şi se va roti mai repede cilindrul interior, legat la masă.

Filisco prevede un viitor strălucit invenţiei sale. „Atenuatorii de şocuri şi vibraţii, hidropropulsia, roboţii, echipamentul din industria grea, toate acestea pot trage folosse din această invenţie. Este uimitor că timp de 40 de ani aceste lichide au fost inutile, iar acum posibilităţile lor se dovedesc nelimitate".

■

Aspiratorul ca insecticid şi alte invenţii...

Poliţia din diferite ţări occidentale cunoaşte cazuri în care biletele de banca au fost scoase din plicurile lipite fără ca acestea să fie dezlipite. Johann Strack din RFG cunoaşte foarte bine acest procedeu. El arată colţişorul plicului unde stratul de clei nu este întins pînă la margine. Tocmai de această deschidere se foloseau cei iuţi de mînă. Dar experţii poştei afirma că acest spaţiu este necesar deoarece destinatarii tocmai de el se folosesc atunci cînd deschid plicurile.

Strack a luat hotărîrea să perfecţioneze plicurile poştale. În decembrie 1988 propunerea lui a fost demonstrată în cadrul Expoziţiei de invenţii de la Nürnberg care se organizează anual. „Plicul lui Strack" se lipeşte ermetic dar este prevăzut cu un fir de aţa special de capron care se întinde uşor şi deschide plicul.

La expoziţie au luat parte 220 de inventatori amatori, care au prezentat 200 de invenţii. Franz Engelhard din Mulhausen RFG, de exemplu, a prezentat un dispozitiv pneumatic pentru combaterea gîndacului de Colorado. Aparatul lui distruge dăunătorii fără a recurge la chimicale. El absoarbe gîndacii într-un container special aşa cum aspiratorul absoarbe praful.

Aspectul neplăcut al încheieturilor umflate ale viticultorilor care leagă viţa de vie în fiecare primăvară l-a îndemnat pe Gunter Miding din localitatea Remshadin să construiască un aparat automat corespunzător. Una din variantele lui pot fi folosite pentru legarea sulurilor de afişe.

Vizitatorii şi în special vizitatoarele s-au oprit timp îndelungat în faţa bigudiurilor ermetice construite de Valter Rumetz din Bretten. Dacă invenţia lui va fi aplicată, nici coaforiii, nici clientele nu vor mai veni în contact cu substanţele chimice. O pompă dirijată de un microprocesor aprovizionează bigudiurile cu doza necesară de soluţie. După coafare lichidul se varsă în container şi poate fi folosit de nenumărate ori, nu se mai poluează canalizarea.

Numeroase idei a prezentat Hans Lorentz din Wilhelmshaven. El se specializase de mai multă vreme în crearea a tot felul de cleşti şi instrumente de apucat. Printre altele el a prezentat un instrument special de adunat prin „apucare" hîrtia de pe trotuare, cutiile de conserve, sticlele goale, un cleşte cu ajutorul căruia se pot culege merele şi perele.

Klaus Peter Kolbentz din Berlinul Occidental a prezentat un dispozitiv de semnalizare pentru bazinele de înot descoperite. Acesta dă alarma dacă în apa se află un om sau un animal, dar nu reacţionează la obiecte.

■

— Am descoperit o loţiune capilară senzaţională. Poate face să crească părul chiar şi pe o bilă de biliard.

— Fantastic, spune amicul, totuşi există un inconvenient.

— Care?

— Încetineşte jocul.

Robotul către colegul său:

— Se pare că oamenii au reuşit să ne citească gîndurile.

— Nu-ţi face griji din asta, ştii doar că noi nu roşim.

Un pieton pasionat de matematică studiază un tratat în timp ce traversează o stradă. Şi, bineînţeles, este lovit de un automobil, care nici măcar nu opreşte. Pietonul, scăpat ca prin minune, este ridicat de un agent de circulaţie, care-l întreabă:

— Aţi reuşit să obţineţi numărul maşinii?

— Nu exact, răspunde omul nostru, distrat. Am remarcat doar că rădăcina pătrată a indicativului departamental era egală cu jumătatea primelor două cifre înmulţite cu sfertul următoarelor două plus...

— Elevul inteligent trebuie să fie ca o sonerie electrică. Apeşi pe buton şi sună. Pui o întrebare şi elevul răspunde imediat.

— Şi dacă nu e curent, tovarăşe profesor?

În sfîrşit, după o călătorie pe Marte, cosmonautul se întoarce în oraşul său, aşteptat cu mare nerăbdare.

— Spune-ne, îl întreabă oamenii, abia ţinîndu-şi respiraţia, ai fost acolo, există viaţă?

El îşi scoate carneţelul, îşi notează întrebarea, îl vîră apoi în buzunar şi se ridică cerîndu-şi scuze:

— Problema mă depăşeşte. Trebuie să mă consult cu şeful de echipaj.

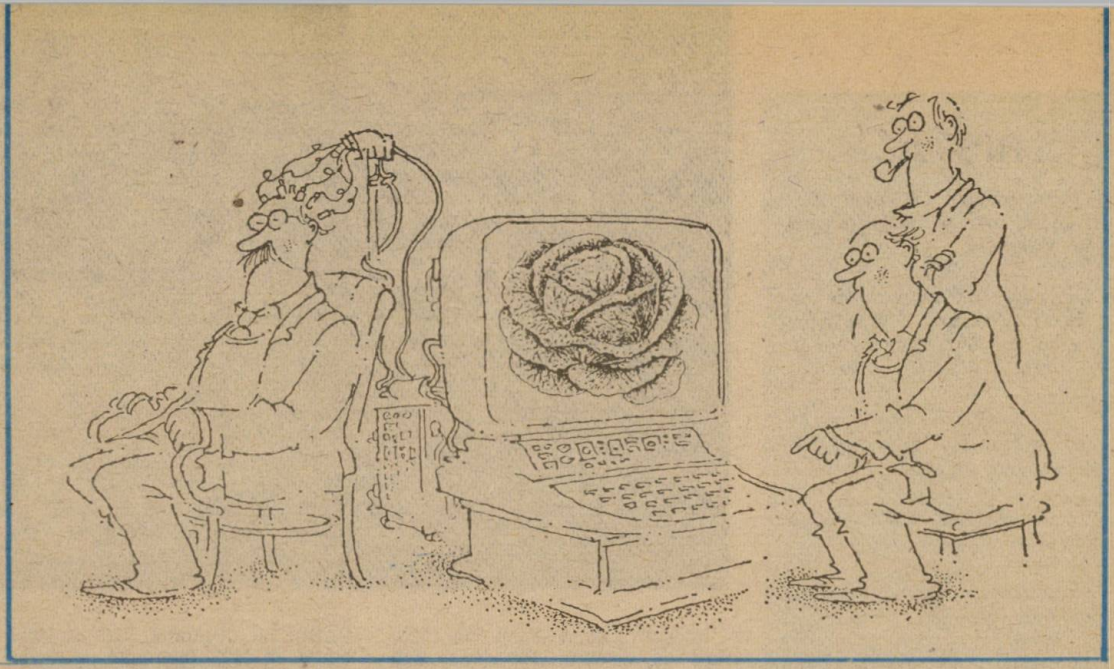

Faruri pentru automobilul viitorului

Recent, cu prilejul Zilelor ştiinţei, organizate de Institutul suedez de transporturi rutiere, au fost prezentate faruri noi de automobile. Sub aspect exterior noile faruri nu se deosebesc prin nimic de cele obişnuite. Particularitatea lor constă în aceea că emit o lumină ultravioletă. Pînă nu de mult, după cum se afirmă în Suedia, din cauza imposibilităţii creării unei surse miniaturale de ultraviolete, folosirea acestora la automobile era de neconceput. Acum o asemenea sursă a fost elaborată (la baza ei se află înlocuirea în bec a firului metalic prin gaz). Noua tehnologie se află în curs de asimilare la „Volvo" şi SAAB, cei doi gi- [illegible] din domeniul [illegible] automobile din mai multe motive. Se ştie că pe timp de noapte numărul de accidente de circulaţie este aproximativ de trei ori mai mare decît ziua. Farurile actuale, care lucrează în regim de fază mică luminează drumul la o distanţă de cel mult 60 de m. La o viteză normală de circulaţie, iar în Suedia pe magistrale aceasta este egală cu 90 sau chiar 110 km/h, oprirea rapidă în faţa unui obstacol apărut pe neaşteptate este extrem de grea. Dar farurile ultraviolete bat la o distanţă de pînă la 200 m şi, totodată, nu obosesc pe şoferii mijloacelor de transport care circulă din sens invers.

Îmbrăcămintea de culoare deschisă a pietonilor la iluminarea cu ultraviolete străluceşte ca o lumină albastră intensă. Chiar şi îmbrăcămintea de culoare închisă, spălată, se va putea vedea bine de la distanţă din cauza particulelor de praf de spălat rămase în ţesătură. Fiecare animal are în „şuba sa" firişoare de culoare deschisă, care dau acelaşi efect. Aşa că pericolul ciocnirilor se reduce simţitor. Conducătorii auto mai au puţin de aşteptat pînă la primirea farurilor minune. Specialiştii Institutului de transporturi rutiere din Suedia declară că dacă nu vor surveni circumstanţe neprevăzute, peste trei ani farurile ultraviolete vor intra în producţia de serie.

Vasile OROIAN

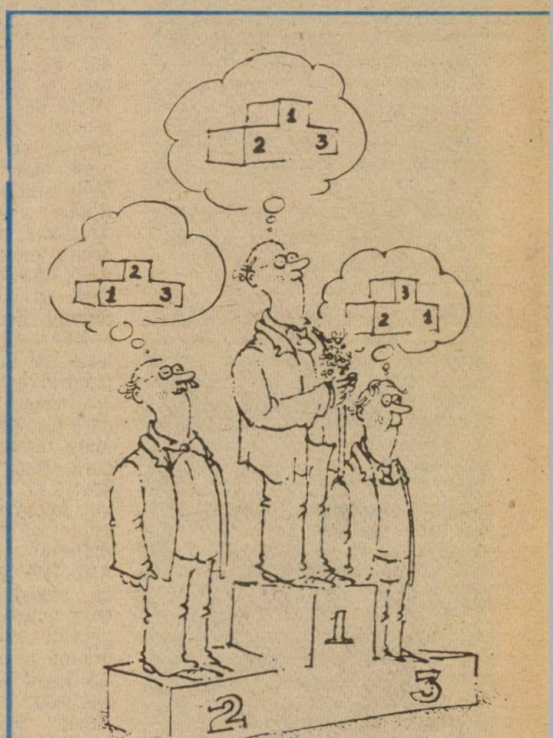

— De ce renunţaţi la tractorul acesta, că doar mai funcţionează?
— Ia mai lasă-mă, dom'le, în pace! Ce, crezi că noi, ăştia de la casare, lucrăm de capul nostru? Avem şi noi un plan!...

CRISTALE

Poezia unora? Un copac desfrunzit, care se încăpățînează să freamăte.

Din cugetările unui om de catedră: profesorii care predau cu caietul deschis ar trebui să permită studenților să copieze.

Mă îmbrac mai gros. Posteritatea bate la ușă.

Ce sînt eu? Un pîriu care vrea să urce.

O antologie seamănă cu o groapă comună.

Mereu ne e dor de un alt anotimp.

Fiecare să rîdă în funcție de starea danturii lui.

După cuvîntul „obligații" punem punct. După „drepturi" punem două puncte.

Capul este locuința creierului. Foarte mulți oameni dispun de spațiu excedentar.

Există scrieri obositoare, preferate doar de adepții culturismului intelectual.

Valeriu BUTULESCU

UN MOZART CONTEMPORAN: MIKE OLDFIELD

Născut cu două secole mai tîrziu față de celebrul Amadeus, mai exact, pe 15 mai 1953, în orașul Reading, așezat pe malul drept al Tamisei, nu departe de Londra și Oxford, Mike avea, la numai zece ani, un repertoriu propriu la chitară. Își începe cariera muzicală la vîrsta de paisprezece ani, în plină mișcare flower-power, împreună cu sora sa mai mare, Sally, într-un duet folk denumit SALLYANGIE. Sally studiase la Universitatea din Bristol și făcuse balet la „Royal Academy of Dancing". În 1968 imprimă primul lor album intitulat SALLYANGIE/CHILDREN OF THE SUN. La imprimări participă și bateristul Terry Cox de la grupul PENTANGLE împreună cu Ray Warleigh, iar Sally folosește un instrument inventat de ea. Un an mai tîrziu, fratele și sora se despart, fiecare urmîndu-și propriul său drum. Mike formează grupul BAREFEET, care, însă, are o existență foarte scurtă și curînd se alătură lui Kevin Ayers (voce), Lol Coxhill (saxofon) și, ocazional, Robert Wyatt (baterie), în grupul KEVIN AYERS AND THE WHOLE WORLD. Mai întîi ca basist, apoi, chitarist solo, Mike activează în această formație pînă la desființarea ei, în 1971. Împreună cu aranjorul și compozitorul David Bedford (claviaturi), care studiase la „Royal Academy of Music", KEVIN AYERS AND THE WHOLE WORLD imprimă două albume: SHOOTING AT THE MOON în 1971 și WHATEVERSHEBRINGSWESING în 1972. David Bedford participase ca aranjor și la primul album solo al lui Kevin Ayers, apărut în 1970 și intitulat JOY OF A TOY.

În 1971, Mike Oldfield apare pe albumul solo al lui Lol Coxhill, EAR OF THE BEHOLDER și pe albumul THE EDGAR BROUGHTON BAND, al formației cu același nume. În 1972, împreună cu Kevin Ayers, Mike participă la imprimarea primului album solo al lui David Bedford, NURSES SONG WITH ELEPHANTS. Avea doar nouăsprezece ani și era, deja, un afirmat „session-guitarist" (chitarist de studio).

Între timp, Mike compusese o ambițioasă piesă de 50 de minute, pe care o imprimase pe o bandă cu care cutreierase majoritatea caselor de discuri britanice fără nici un succes. Cînd, în sfîrșit, se întîmplă să găsească pe cineva interesat, acesta reprezenta o casă de discuri care nu exista încă. Era vorba de VIRGIN RECORDS, proiectul unui oarecare Richard Branson, care, pînă să împlinească douăzeci de ani, fondase revista „Student" și, în acel moment, era posesorul unei rețele de magazine de discuri cu preț redus, care se bucurau de un succes remarcabil. Sosirea lui Oldfield coincise cu planul lui Branson de a-și lansa propria sa casă de discuri. Astfel, în mai 1973, tînărul Oldfield scotea primul său album solo și, totodată, primul disc scos de casa VIRGIN intitulat TUBULAR BELLS. Ascultîndu-l, ca de altfel ascultînd orice alt disc al lui Mike Oldfield, ai [illegible] asculți o [illegible] supergrup [illegible] numeroasă. Dar, în [illegible] Broughton (baterie), Lindsay Cooper (bass), Jon Field (flaut), Mundy Ellis și Sally Oldfield (cor de fete) plus Viv Stanshall (maestru de ceremonii), la toate cele peste 15 instrumente diferite (chitară electrică și acustică, bass, pian, sintetizator, mandolină, harpă, vibrafon, banjo, orgă, flaut, timpane de concert, glokenspiel, flageolet, clopote tubulare și alte instrumente de percuție), imprimat

în playback, cu 24 de canale, cîntă un singur om - Mike Oldfield. Albumul fu întîmpinat de o critică mai mult decît favorabilă şi publicul dădu buzna să şi-l procure. Doar într-un an şi trei luni se vîndură peste 2 milioane de exemplare. După încă doi ani, vînzările mondiale depăşeau cifra de 5 milioane, iar pînă în 1984 se vînduseră, în total, 10 milioane. TUBULAR BELLS deveni unul dintre cele mai remarcabile succese din istoria rock-ului. Ceva mai tîrziu, avea să fie editat şi într-o variantă quadrofonică, cu acelaşi preţ, pe copertă fiind înscris: „For people with four ears" (Pentru oameni cu patru urechi). La numai două luni după apariţia discului, lucrarea, care era concepută în maniera Bo-

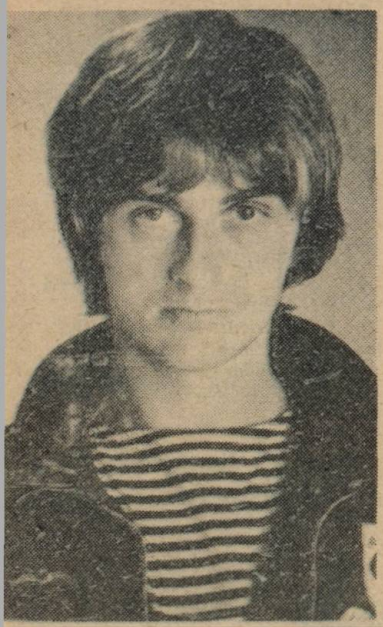

lero-ului lui Ravel, fu prezentată „live", într-un concert ţinut la Queen Elisabeth Hall din Londra. Alături de Oldfield, printre alţii, apărură şi Kevin Ayers, David Bedford, chitaristul Mike Taylor, aflat pe atunci în componenţa grupului ROLLING STONES şi bateristul Pierre Moerlen, de la grupul GONG. Mai participară un ansamblu de percuţionişti şi un cor de fete. Apoi, TUBULAR BELLS fu imprimată în studiourile BBC-ului, pentru a fi transmisă cu ocazia Anului Nou. Şi de această dată participară muzicieni valoroşi, precum organistul Mike Ratledge şi pianistul Karl Jenkins, ambii de la grupul SOFT MACHINE, chitaristul Steve Hillage de la GONG, din nou, Mick Taylor şi grupul HENRY COW.

Cucerirea pieţei din Statele Unite ale Americii fu realizată cu un fragment din TUBULAR BELLS, folosit de regizorul William Friedkin - autorul filmului „The french connection" (Filiera), cu Gene Hackman - în coloana sonoră a noului său film, „The Exorcist" (Exorcistul). Astfel fragmentul deveni în SUA un disc single, de mare succes, în urma căruia Oldfield şi Branson fură atît de surprinşi, încît înregistrară un alt disc single, special pentru piaţa britanică, THEME FROM TUBULAR BELLS, aparent, pentru a contracara vînzările realizate de cei care importaseră discul american.

David Bedford adaptă concertul TUBULAR BELLS pentru orchestră, iar rezultatul fu constituit într-un album conţinînd compoziţia lui Oldfield interpretată de Royal Philarmonic Orchestra (100 de membri), Mike apărînd, evident, la chitară.

În 1974, Oldfield reeditâ succesul lui TUBULAR BELLS cu cel de-al doilea album al său, scos tot de casa VIRGIN, HERGEST RIDGE. Ca şi TUBULAR BELLS şi lucrarea HERGEST RIDGE va fi adaptată în 1975 în versiune orchestrală şi interpretată de Orchestra Filarmonică din Londra. În acelaşi an compune muzica din coloana sonoră a filmului lui Roger Vadim, „La jeune fille assassinée" şi colaborează la albumul THE CONFESSIONS OF DR. DREAM, al lui Kevin Ayers şi la albumul ROCK BOTTOM, al lui Robert Wyatt. Ambele albume obţinură un enorm succes, iar ROCK BOTTOM, care fu produs de Nick Mason, bateristul grupului PINK FLOYD, obţinu cea mai înaltă distincţie muzicală a Franţei, „Prix de l'Académie Charles Cross 1974". Tot în '74 veni rîndul lui Oldfield să participe la prezentarea unei compoziţii a lui David Bedford, STAR'S END. Lucrarea fu interpretată, pentru prima oară, în noiembrie la Londra Festival Hall, cu concursul aceleiaşi Royal Philarmonic Orchestra, materializîndu-se în acelaşi an într-un disc scos de casa VIRGIN. Şi, tot în '74, pe 1 lunie, Oldfield, împreună cu Kevin Ayers, John Cale, Nico şi Brian Eno se produc într-un concert-eveniment în sala de la London Rainbow Theatre, concert ce devine albumul live, intitulat simplu JUNE 1, 1974.

Un timp s-a crezut că Oldfield atinsese culmea sa artistică prin fenomenalul său debut, dar în octombrie 1975, cel de-al treilea album al său, OMMADAWN, risipi orice temeri în acest sens. OMMADAWN se dovedi un rafinat amestec de ritmuri africane, din Orientul îndepărtat şi din folclorul celtic, toate măiestru altoite pe un falnic trunchi rock. La imprimări participară, printre alţii, Sally Oldfield (voce), Terry Oldfield (flaut), David Strange (violoncel), Pierre Moerlen (timpane). Numai după o lună, IN DULCI JUBILO, ultima piesă a discului, atingea poziţia a 4-a în clasamentele britanice. Tot în '75 colaborează la realizarea următoarelor albume: FINE OLD TOM, al lui Tom Newman, THE RIME OF THE ANCIENT MARINER, al lui David Bedford şi BANDAGES, al grupului THE BROUGHTONS.

În '76 lui Oldfield îi apare cel de-al patrulea disc, COLLABORATIONS. De data aceasta, PORTSMOUTH, o piesă conţinută în faţa a doua a discului, urcă în noiembrie '76 pînă pe locul al 3-lea în topuri. Tot în '76 colaborează din nou cu Kevin Ayers la albumul acestuia, ODD DITTIES.

Un an mai tîrziu, în '77, casa VIRGIN îi editează un cvadruplu album, intitulat BOXED, conţinînd primele sale trei albume remixate, plus compoziţii inedite.

În '78, Oldfield scoate un dublu album, INCANTATIONS, pe care apar, din nou Sally Oldfield (voce), fratele Terry Oldfield (flaut), Pierre Moerlen (baterie şi vibrafon), plus Maddy Prior (voce), de la grupul STEELEYE SPAN, etc. Albumul nu s-a bucurat, însă, de audienţa pe care o merita.

În '79, tot un album dublu, live, EXPOSED, conţinînd piese de pe INCANTATIOS şi TUBULAR BELLS, cu participarea a peste 30 de muzicieni, printre care Nico Ramsden (chitară), Phil Beer (chitară şi voce), Pekka Pohjola (bass), Pierre Moerlen (baterie şi percuţie). Tot în '79, Oldfield apare pe albumul DOWNWIND al lui Pierre Moerlen şi întreprinde primul său mare turneu european, însoţit de 46 de instrumentişti. Publicul este entuziasmat peste tot: în Belgia, Olanda, Danemarca, Germania, Spania, Anglia. Dar, din punct de vedere financiar, călătoria ameninţa să fie un dezastru, deoarece costurile fixe nu erau în concordanţă cu încasările. Chiar şi vînzările caselor se dovedirâ a fi în pagubă. Dar, din nou dar, tot în '79 mai scoate un disc, PLATINUM, care, în scurt timp, depăşeşte un milion de exemplare vîndute.

În 1980, începe un al doilea turneu, de data aceasta însoţit numai de 11 muzicieni, pe care iar îl întrerupe, probabil, din aceleaşi motive. Tot în '80 îi apare albumul QE 2, care depăşeşte şi el milionul şi pătrunde şi în topurile din RFG, o altă importantă piaţă muzicală. Ca urmare, la începutul lui '81 îl găsim într-un turneu în această ţară, de data aceasta cu o formaţie fixă, redusă doar la cîteva persoane:

Maggie Reilly (voce), Tim Cross (claviaturi), Rick Fenn (bass și chitară), Mike Frye și Morris Pert (ambii, baterie și percuție). Peste tot, biletele erau demult vîndute. Concertul de la Offenbach Stadthalle se bucură de un succes uriaș. De menționat că pe QE 2, care include și ARRIVAL, piesă din repertoriul grupului ABBA, participă și Phil Collins (baterie) și David Hentschell (sintetizatoare, baterie, voce). Tot în '81 îi apare MUSIC WONDERLAND, album culegere, conținînd succesele sale din 1973 pînă în 1980 (PORTSMOUTH, SHEBA, EXTRACT FROM TUBULAR BELLS, ÎN DULCI JUBILO, EXTRACT FROM OMMADAWN, NORTH STAR-/PLATINUM FINALE etc) Și tot în '81, apare, împreună cu Sally Oldfield, pe discul MIKE and SALLY OLDFIELD/PEKKA POHJOLA, conținînd compozițiile finlandezului Pohjola, care cîntă la bass, pian, clavecin, sintetizatoare.

În '82, îi apare albumul FIVE MILES OUT, din nou rod al îmbinării motivelor folclorice cu rock-ul, caracterizat printr-un aranjament plan, liric, visător, sau mînat spre stînci aspre. La imprimări participă și Carl Palmer (percuție), fost la EMERSON, LAKE and PALMER. În același an, i se decernează la München două discuri de aur pentru PLATINUM și QE 2.

În '83 apare CRISES, album conținînd șase piese noi, toate devenite succese răsunătoare. Să amintim numai trei din ele. MOONLIGHT SHADOW (voce - Maggie Reilly), IN HIGH PLACES (voce - Jon Anderson, de la grupul Yes) și SHADOW ON THE WALL (voce - Roger Chapman, fost la grupul FAMILY).

În '84 imprimă în Alpii elvețieni, la 2 000 de metri altitudine, lîngă lacul Geneva, albumul DISCOVERY, conținînd alte opt mari succese (TO FRANCE, DISCOVERY, SAVED BY A BELL, THE LAKE etc). Vocalist, alături de Maggie Reilly, este Barry Palmer. În același an compune și imprimă muzica din coloana sonoră a zguduitorului film al lui Roland Joffé, „The killing fields", care devine și albumul cu același nume.

În '85, îi apare încă o compilație, dublul album intitulat THE COMPLETE MIKE OLDFIELD, iar în 1987, un nou album, ISLANDS, conținînd alte șase piese noi: THE WIND CHIMES, ISLANDS, FLYING START (voce-Kevin Ayers), NORTH POINT și THE TIME HAS COME (voce-Anita Hegerland), MAGIC TOUCH (voce-Jim Price). Textul piesei ISLANDS conține un mesaj generos, umanitar: „Sîntem insule chiar din clipa cînd vedem pentru prima oară, dar nu prea îndepărtate... Cînd vezi o pasăre zburînd împotriva vîntului, o alta o însoțește și, amîndouă, pot zbura mai sus..." În 1989, ca încă o dovadă a valorii sale, lui Mike Oldfield i s-a reeditat discul TUBULLAR BELLS și pe compact-disc.

Muzician eclectic și foarte prolific, „Vrăjitorul celor 1 000 de supraimprimări", cum a fost denumit, iubit de mulți, numit de alții, în derîdere, „Geniul" sau „Cel mai important compozitor popular al decadei", MIKE OLDFIELD este și rămîne un valoros muzician total al timpului nostru, demn de un Jan Sibelius, care îi și este mentorul spiritual.

DISCOGRAFIE SOLO

1) TUBULAR BELLS/1973/Virgin /Polydor
2) HERGEST RIDGE/1974/Virgin /Polydor
3) OMMADAWN/1975/Virgin Polydor
4) THE ORCHESTRAL TUBULAR BELLS/1975/Virgin
5) COLLABORATIONS/1976/Virgin
6) BOXED/1977/Polydor - CVADRUPLU CULEGERE
7) INCANTATIONS/1978/Virgin /Polydor - DUBLU
8) EXPOSED/1979/Virgin/Polydor-DUBLU LIVE
9) PLATINUM/1979/Virgin
10) QE 2/1980/Virgin
11) MUSIC WONDERLAND/1981/Ariola - CULEGERE
12) FIVE MILES OUT/1982/Virgin
13) CRISES/1983/Virgin
14) DISCOVERY/1984/Virgin
15) THE KILLING FIELDS/ORIGINAL FILM SOUNDTRACK/1984/Virgin
16) THE COMPLETE MIKE OLDFIELD/1985/Virgin - DUBLU CULEGERE
17) ISLANDS/1987/Virgin

COLABORĂRI

1) CHILDREN OF THE SUN (SALLYANGIE)/1968/Transatlantic
2) EAR OF THE BEHOLDER (LOL COXHILL)/1971/Ampex/Dandelion
3) THE EDGAR BROUGHTON BAND (THE EDGAR BROUGHTON BAND)/1971/Capitol/Harvest
4) SHOOTING AT THE MOON (KEVIN AYERS AND THE WHOLE WORLD)/1971/Harvest
5) WHATEVERSHEBRINGSWESING (KEVIN AYERS AND THE WHOLE WORLD)/1972/Harvest
6) NURSES SONG WITH ELEPHANTS (DAVID BEDFORD)/1972/Dandelion
7) THE CONFESSIONS OF DR. DREAM (KEVIN AYERS)/1974)/Island
8) ROCK BOTTOM (ROBERT WYATT)/1974/Virgin
9) JUNE 1, 1974 (AYERS, CALE, NICO, ENO)/1974/Island - LIVE
10) STAR'S END (DAVID BEDFORD)/1974/Virgin
11) FINE OLD TOM (TOM NEWMAN)/1975/Virgin
12) THE RIME OF THE ANCIENT MARINER (DAVID BEDFORD)/1975/Virgin
13) BANDAGES (THE BROUGHTONS)/1975/NEMS
14) ODD DITTIES (KEVIN AYERS)/1976/Harvest
15) DOWNWIND (PIERRE MOERLEN)/1979/Arista
16) MIKE AND SALLY OLDFIELD /PEKKA POHJOLA/1981/Happy Bird

Rodrig ANDRIȘAN

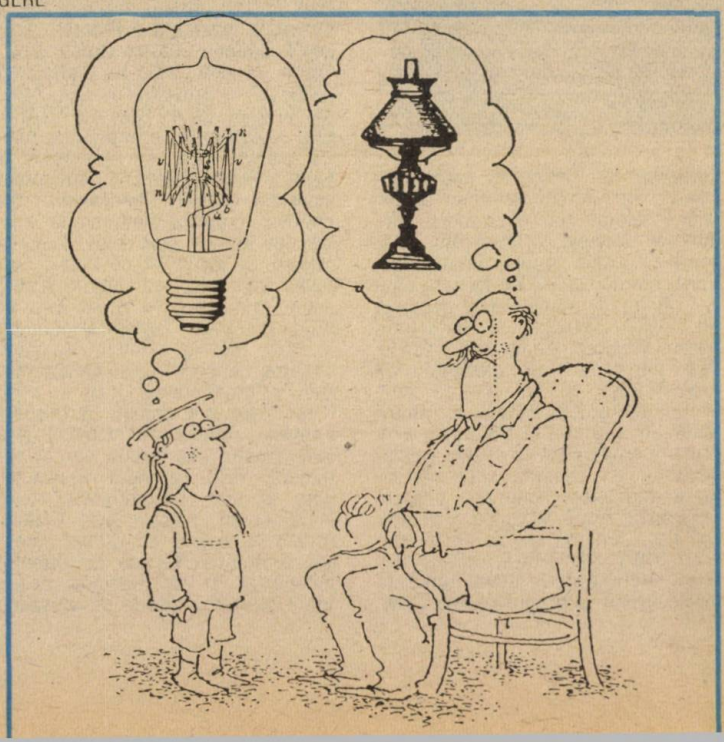

SFATURI PRACTICE

• Pentru ca spuma din albuș de ou să nu se lichefieze, împărțiți în două cantitatea de zahăr praf ce o veți încorpora, punînd o parte cînd începeți bătutul ei, iar restul adăugîndu-l la sfîrșit.

• Nu aruncați, după golire, bidoanele voluminoase din masă plastică. Bine spălate și cu fundul decupat, ele pot servi drept pîlnie la - de pildă - răsturnarea benzinei din canistră în rezervorul automobilului.

• O metodă economică de a curăța vasele și tacîmurile din oțel inoxidabil este frecarea lor cu o coajă de lămîie folosită, lustruindu-le apoi cu o flanelă. Metalul capătă o strălucire de invidiat.

• Cînd pregătiți un aluat de prăjitură, folosiți mănuși din cauciuc. Pe acestea nu aderă nici o fărîmă de cocă.

• Ungeți cu puțină cremă (Nivea...) gîtul cu șurub, ca și dopul sticluței de ojă, spre a nu mai avea, multă vreme, necazuri la deșurubare, din cauza lipirii lor.

• Veți îndepărta mușteie și insectele din încăperi, picurînd cîțiva stropi de oțet pe mașina de gătit încinsă sau adăugînd apei cu care limpeziți mașina, 5-6 picături de gaz. Același rezultat îl obțineți dacă puneți, pe pervazul ferestrei deschise, ziare vechi pe care ați presărat insecticid praf.

• Carafele cu gîtul lung, din sticlă sau cristal, se curăță anevoie. Spre a le reda strălucirea, introduceți în ele apă și cîteva feliuțe de cartof crud. A doua zi, scuturați puternic amestecul și clătiți recipientul cu apă.

• Mănușile de cauciuc se spală pe ambele fețe, după fiecare întrebuințare și - după uscare - se pudrează cu talc. Cumpărați întotdeauna mănuși cu un număr mai mare.

• Cojile lămîilor folosite nu se aruncă. Tăiate sau rase mărunt ele se amestecă cu zahăr și se păstrează într-un borcan de sticlă cu capac și perfect astupat (eventual cu o bandă adezivă). Astfel veți avea oricînd o rezervă de arome pentru cozonaci, compot sau prăjituri.

• Săpunul de toaletă durează mai mult dacă este uscat. Cumpărați întotdeauna mai multe bucăți, puneți-le într-un dulăpior ferit de umezeală și folosiți mai întîi pe cel mai vechi. Economia este substanțială.

• Fermoarele nu se vor mai înțepeni, dacă plimbați pe dinții lor - de mai multe ori - o lumînare (ceara lumînărilor nu pateaza.).

• Nu călcați, în nici un caz, prosoapele proaspăt spălate. Realizați astfel un dublu avantaj: se economisește electricitatea și se păstrează totodată calitatea absorbantă a țesăturii caracteristice, denumită „frotir". Acesta își pierde moliciunea, la călcat, devenind scorțoasă. Înainte de a le așeza în dulap, trageți puternic de prosoape în lungimea lor.

• Perdelele albe ce s-au învechit nu mai au aspectul atrăgător de odinioară. Dați-le o nouă tinerețe, adăugînd în ultima apă de limpezit o cantitate oarecare de ceai de tei, materialul căpătînd astfel o minunată nuanță aurie, extrem de odihnitoare pentru ochi.

• Peștele pe care abia l-ați pescuit se menține proaspăt într-un vas de piatră sau (împachetat în celofan) într-un vas metalic. Nu uitați să introduceți, alături, un măr și un cartof, cojiți.

• Laptele nu prinde pieliță dacă îl fierbeți avînd vasul acoperit și - imediat ce a fiert - îl răsturnați într-o baie de apă rece, pe care o acoperiți de asemenea. Apoi amestecați laptele, în mai multe rînduri, punînd mereu capacul. Datorită răcirii bruște, grăsimea nu se mai poate „prinde", făcînd pieliță.

• Fasolea grasă se pune la fiert numai în apă clocotită cu sare, iar fasolea verde își păstrează frumoasa-i culoare dacă o fierbeți fără capac.

• Luminările ard mai bine și durează mai mult dacă, înainte de folosire, au fost muiate în apă sărată timp de o oră și apoi lăsate bine la uscat, în aer liber.

• Spre a nu mai avea grija moliilor, puneți vara în dulap o bucată de cauciuc (poate fi o buiotă de apă, o bucată de anvelopă 10 x 10 cm sau un capăt de furtun lung de 20 cm etc.)

• Dacă ați mîncat usturoi, puteți îndepărta mirosul neplăcut bînd un pahar de lapte, mîncînd puțină ciocolată sau sfărîmînd în dinți o boabă de cafea.

• Nu aruncați vechea periuță de dinți! După ce ați spălat un pulover din mohair sau din lînă flaușată, periați-l încet-încet cu periuța, în răspăr, și va redeveni mătăsos, recăpătîndu-și moliciunea.

• Ouăle crăpate pot fi totuși fierte fără să se spargă, dacă le înveliți bine în hîrtie de staniol (poleială).

• Cordoanele albe din piele își păstrează un aspect imaculat dacă sînt muiate într-o soluție de lapte cu albuș de ou (în proporție egală) și apoi șterse cu o cîrpă curată de in, umezită.

• O rețetă pentru clătit părul după spălat: opăriți două linguri mari de floare de mușețel, cu 1/4 l de apă fierbinte, lăsați să treacă 15 minute, strecurați bine și turnați infuzia pe păr, încet și în mod egal, pe toată suprafața lui. Stoarceți și lăsați să se usuce părul, care va arăta lucios și mătăsos

Al. CONSTANTIN

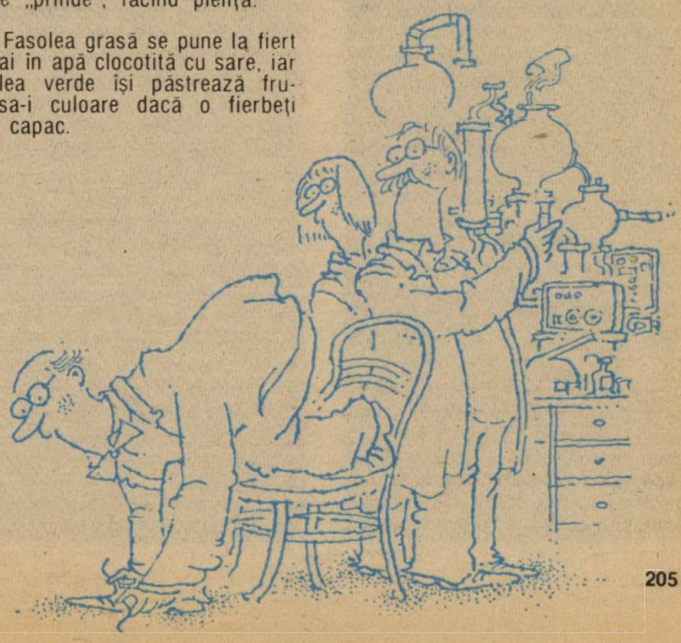

ANTOLOGIA UMORULUI TEHNICO-ȘTIINȚIFIC

— Tovarășe căpitan, permiteți-mi să raportez: ostașul Murguș a sărit din avion fără parașută.
— Iarăși?!

— Cu acest aparat puteți asculta emisiunile de radio din lumea întreagă!...
— Știu, nenorocirea e că le captează pe toate în același timp!

Două flori de cîmp cresc alăturate. Una din ele șoptește celeilalte:
— Te iubesc.
Cealaltă îi răspunde cu un suspin:
— Și eu te iubesc. Ești de părere să anunțăm o albină?

Un grup de turiști pe munte se adresează unui cioban:
— Ale matale-s oile?
— Incontestabil.
— Și mergi cu ele la pascut?
— Nu. La autofurajare, le răspunde acesta.

— Spune-mi tu, Murguș, care lichid nu îngheață?
— Apa fiartă, tovarășe profesor!

— Ți-am adus o mașină de socotit!
— Mămică, mai bine-mi aduceai una electronică, sau mata n-ai auzit de cibernetică?

O cioară, privind un avion cu reacție, zice prietenei sale:
— Oare cum poate această pasăre să zboare așa de repede?
— Și tu ai zbura așa dacă ți-ar aprinde coada.

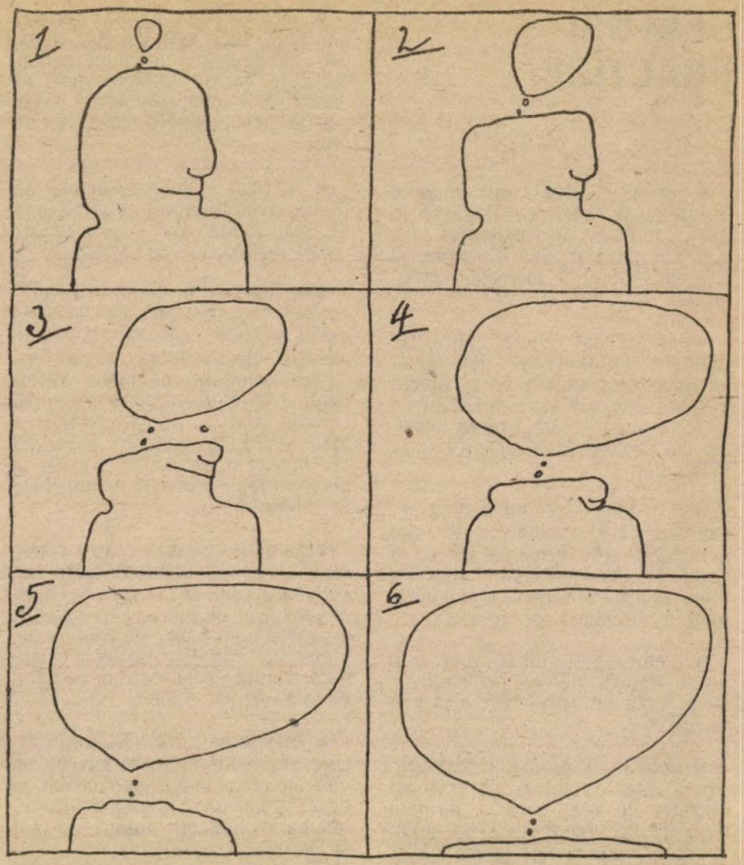

— De ce sînt iarna zilele mai mici decît vara?
— Pentru că, după fizică, frigul contractă zilele, iar căldura le dilată, tovarășe profesor.

Un savant foarte distrat îi spune colegului său:
— Sînt în mare încurcătură. Îmi telefonează fiica mea că a născut, dar nu pomenește dacă e băiat sau fată. În concluzie nu știu dacă sînt bunic sau bunică.

Un pompier găsește un computer fumînd într-un loc nepermis. Îi taie chitanță de amendă și i-o înmînează. După cinci secunde, computerul eliberează o fișă pe care este scris: „N-aveți tact! Demisionați! Nu sînteți indicat pentru... munca cu oamenii!"

— Gravitația este aceea care menține oamenii pe Pămînt. De la descoperirea legii gravitației nu mai încape nici un dubiu în această privință.
— Dar înainte de descoperirea legii cum se țineau oamenii pe Pămînt, tovarășe profesor?

O fetiță de 8 ani scrie ceva. Tatăl ei o întreabă:
— Ce scrii acolo?
— Un studiu asupra Universului.
— Dar e o operă colosală! Crezi că ești în stare să o duci la capăt?
— Singură, nu. Dar sîntem trei în clasă care se ocupă cu problema asta.

— Aș vrea să cumpăr un televizor.
— Ce culoare? întreabă vînzătoarea.

PUNCT DE VEDERE ECOLOGIC

AŞA NU

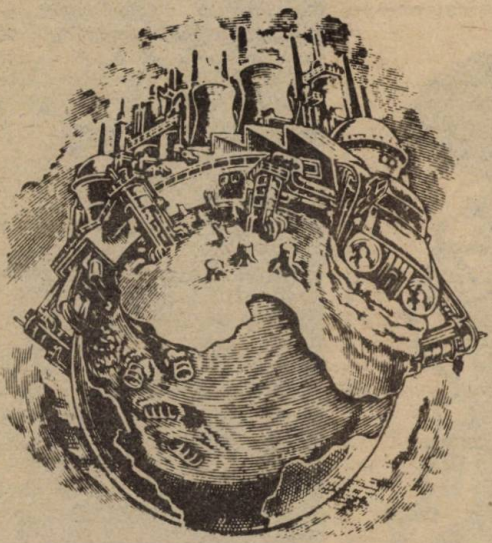

AŞA DA

— Cum se realiza comunicarea în antichitate?
— Prin telegrafia fără fir, tovarăşe profesor.
— De unde ştii?
— Simplu. Au fost descoperite locurile de unde se vorbea, dar nu şi firele.

Între roboţi, bărbat şi femeie:
— Iubito, inima mea s-a aprins...
— Foarte bine! Şi acum ce faci??
— Scurtcircuit...

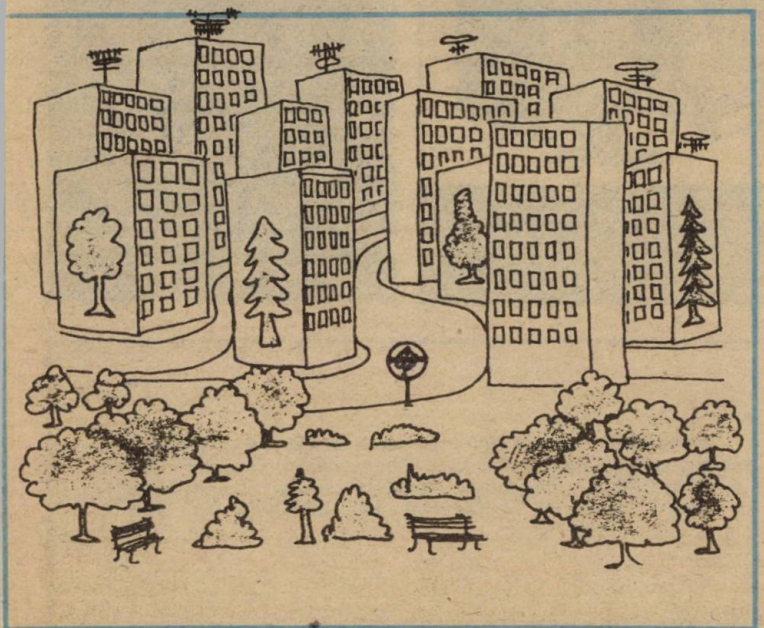

— În adîncul junglei un misionar întîlneşte un vrăjitor care bate de zor în tam-tam.
— Ce s-a întîmplat, fiule?
— S-a întîmplat că nu mai avem apă!
— Aha! Şi acum invoci ploaia?
— Da' de unde! Transmit semnalul să vină instalatorul!

— Iar o să fim criticaţi că am uitat becurile aprinse în birou.
— Ţi-am spus de atîtea ori să astupăm geamurile!

— Cum poţi măsura înălţimea unui zgîrie-nori cu ajutorul barometrului?
— Foarte simplu, tovarăşe profesor. Coborîm de pe acoperiş barometrul cu ajutorul unei sfori, pînă la trotuar, iar apoi măsurăm sfoara.

— Vă prezint pe noul coleg savant-robot, poate înlocui cinci oameni.
— Dar biliard ştie să joace?

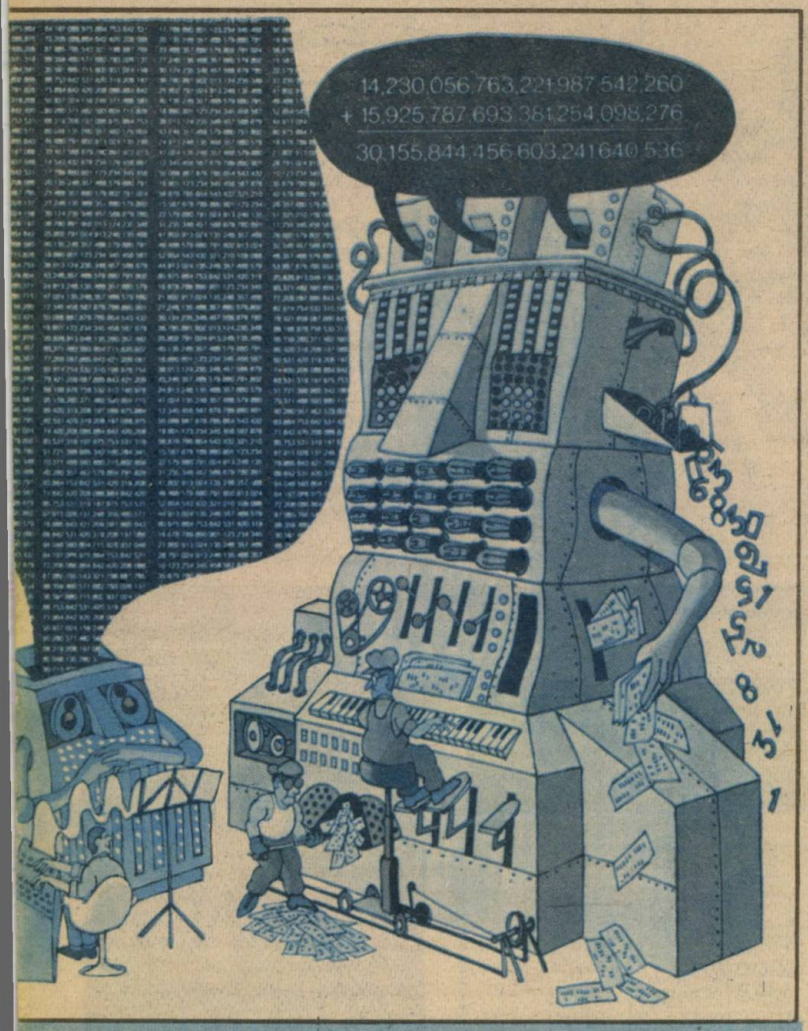

CRISTALE

Valoarea oricărei promisiuni scade direct proporțional cu trecerea timpului.

Aforismele au un mare defect: se citesc ușor.

Sîntem ceea ce știm, ceea ce iubim, dar mai ales ceea ce voim.

Nimic nu rămîne după noi decît ceea ce am dăruit.

Nu ne putem îndepărta de cultură decît inventînd alta mai bună.

Veșnicia? Unitate de timp.

Stanisław Jerzy Lec

Nu promit niciodată, pentru că am prostul obicei de a-mi ține promisiunile.

Jules Renard

Există un paradox al întîmplărilor neobișnuite; faptul că se repetă

Karel Čapek

*

În dragoste, fuga este singura victorie posibilă.

Napoleon I

*

Unii oameni vorbesc, vorbesc, vorbesc pînă ce găsesc în sfîrșit ceva de spus.

Sacha Guitry

În românește de
Valeriu BUTULESCU

Almanahul „MAGAZIN" '90 este editat de „MAGAZIN", revistă săptămînală a F.D.U.S. Coordonatori: D. FILIP, ALEX. ȘTEFĂNESCU. Prezentare grafică: RADU GEORGESCU. Tiparul executat la C.P.C.S. sub comanda nr. 90 277

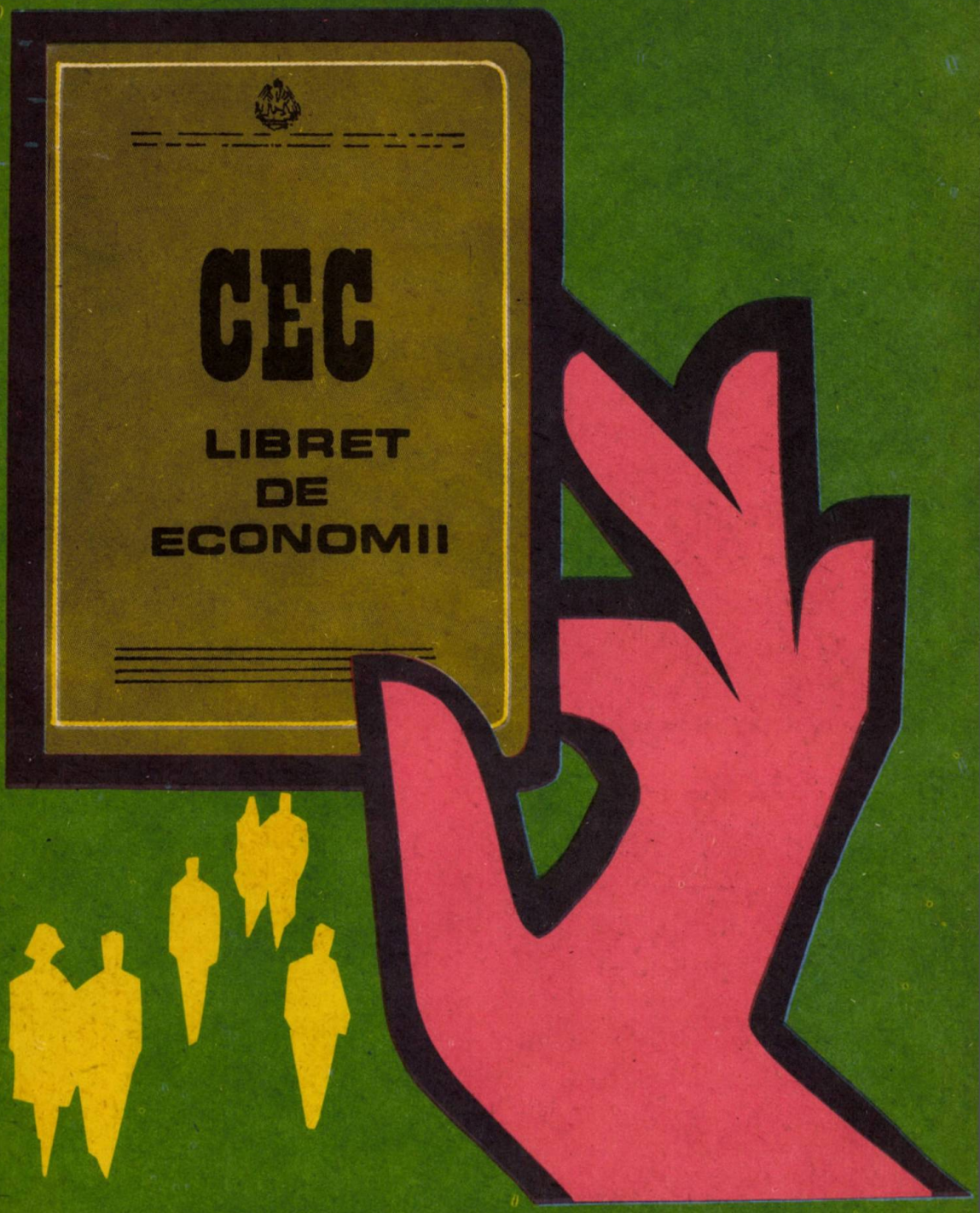

fiecare cetățean
un depunător la CEC

ALMANAH • 1990

MAGAZIN

Lei 18